

IŠ POLITINIŲ ANEKDOTŲ

Parengė REGINA BUIVYDAITĖ

1990 m. instituto Tautosakos skyrius, dėl blokados negalėdamas surengti ekspedicijos į numatytą Lietuvos rajoną, rinko tautosaką Vilniuje. Buvo užrašyta daug anekdotų, tarp jų nemažai politinių. Dalis surinktos medžiagos čia skelbiama. Taip pat įdėti 2 anekdotai, užrašyti Prienų rajone Lietuvos kraštotyros draugijos kompleksinės ekspedicijos metu.

Anekdotų pateikėjai — įvairaus amžiaus žmonės: vyriausiam — 67 metai, jauniausiam — 14 metų. Profesijos atžvilgiu dauguma — humanitarai. Paaiškinimuose nurodoma tik nevilniečių gyvenamoji vieta, kiti pateikėjai gyvena Vilniuje.

1. TEISYBĖS NEBĖRA

Rusijoje po caro Nikolajaus II mirties (jį 1917 metų rudenį sušaudė) opozicinė spauda rašė: "Pas mus teisybės nebėra, teisė sudeginta, teisingumas pabėgo, atvirumas pasislėpė, nuoširdumas areštuotas, labdarybė išvyta į užsienį. Tikėjimas grižo į Jeruzalę, garbė išėjo į atsargą, sąžinė išsikraustė iš proto, nuomonė — bėpročių namuose, viltis guli jūros dugne prirakinta prie inkaro. Ramybė suriesta į ožio ragą, tauta — parduota, darbas — kapeikos, tik nežinia, kada sprogs kantrybė!"

2. PRARADIMAS

Ant suolo sėdi Leninas ir Dzeržinskis. Leninas klausia:

— Feliksai Edmundovičiau, jūs vakar Putilovo fabrike mitinge nebuvote?

— Labai gaila, bet dėl laiko stokos, Vladimirai Iljičiau, negalėjau.

— Tikrai gaila. Aš vakar ten puikų atsuktuvėlį nušvilpiau.

3. NELAIMĖ

Prieš pat garsiąją kasmetinę lenininę talką atbėga pas Leniną Trockis:

— Vladimirai Iljičiau, rytoj talka, o čia tokia nelaimė!

— Kas atsitiko?

— kažkas jūsų rąstą pradūrė ir išleido orą!

4. KOKIOS TAUTYBĖS

Įvairios tautos ginčijasi, kokios tautybės buvo Leninas. Žydai sako:
— Aišku, kad žydas: tik žydas galėjo tokią aferą įvykdyti.

Mongolai sako:

— Mongolas: tik mongolas galėjo sukurti tokį terorą.

Staiga atsiliepia čiukčiai ir sako:

— Jis buvo čiukčius.

Visi klausia:

— Kodėl?

— Gudragalvis buvo!

5. KAS VALDYS PASAULĮ?

Prieš pat Antrojo pasaulinio karo pradžią Hitleris, Stalinas ir Čerčilis nuėjo pas Dievą prašyti, kad tas paskirtų, kuris iš jų turi valdyti pasaulį: patys gražiuoju pasidalyti negali, jėga nenori — bijo karo.

Dievas pagalvojo, pagalvojo, pasišaukė šventą Petrą ir pašnabždėjo kažką jam į ausį. Tas linktelėjo galva ir apsisukęs išėjo. Dievas atsikėlė iš sosto, pamojo ranka trims Europos vadovams eiti kartu. Jų lydimas patraukė prie tvenkinio, o ten laukė šventas Petras su kibirėliu rankoje.

Dievas paėmė iš Petro rankų kibiriuką, išėmė mažą auksinį karosėlį ir paleido jį į tvenkinį tardamas:

— Kas pagaus šį karosėlį, tas valdys pasaulį.

Hitleris, nelaukdamas jokios eilės, skubiai nusiavė batus, nusimovė kelnės, nusimetė švarką ir įsibėgėjęs šoko stačia galva į drumzliną tvenkinio vandenį gaudyti karoso.

Po gerų penkių minučių viduryje tvenkinio suraibuliavo vanduo, ir pasirodė Hitlerio smaila nosis su juodais ūseliais. Po minutės jis visas šlapias stovėjo ant kranto šalia savo draugų tuščiomis rankomis ir pilnomis ausimis dumblo.

— Na, kaip? — burbtelėjo Stalinas.

Čerčilis nė žodžio nepratarė.

— Jau buvau sugavęs, bet, velnias, išsprūdo, — nervingai nusikeikė Hitleris.

— Draugas Stalinai! Dabar jūsų eilė, — pasiūlė Dievas.

Stalinas net nenusirengęs šoko į tvenkinį — taip norėjo sugauti karosėlį. Po dešimties minučių išnėrė į paviršių su glėbiu maurų ir krito ant kranto.

— Не трогать, это моё! — atgavęs kvapą suriko Stalinas. Ir, keliais šliaužiodamas po maurus, ieškojo karoso.

Deja, jo mauruose nebuvo.

— Ponas Čerčili, mėginsit? — paklausė Dievas.

— Mėginsiu, Viešpatie! Mėginsiu. Tik prašyčiau atnešti suoliuką, šaukštelį ir rėtį.

— O kam? — nusistebėjo Hitleris ir Stalinas.

— Nagi išsemsiu tvenkinį, iškošiu vandenį ir sausomis rankomis sugausiu žuvelę.

Po trijų savaitių prasidėjo karas. Eksperimentas su karosėliu nepavyko.

6. KAI PRAREGĖJO

Čia da senais laikais, Stalina laikais maždaug, vienam kolchozi kate atsiveda kačiukų raudanom akim. Kolchoza pirmininkas, nudžiugęs, kad čia net ir kates pranašauja socializma pergalių, skambina rajonui, kad čia va jų kate atsivede kačiukų raudanom akim.

Nu, tai tuoj rajona valdžia liepe jam kasdien skambint, kaip tie kačiukai auga, kaip jaučias, kaip tį jų akys atroda. Ir anas visų laikų:

— Teip, gerai, gerai...

Jau tį labai sauga, tį prižiūrėtajus tiem kačiukam paskiria.

Vienąden nusgundys skambina, kad kačiukų akys pabala. Te irgi pers(i)gundus rajona valdžia klausia:

— A tai kadu maždaug taip atsitika?

— Nu, — saka, — sunku pasakyt, ale pastebėjau, kad akys pabala tadu, kai praregėja.

7. KĄ GERO NUVEIKĖ

Vienąkart Dievas sugalvoja paklausinėt didžiuosius Europas, — nu, ne tik Europas, — valstybių galvas, ką jie gera žemei padarė, kaip jie sava šalim vadavauja, ar jie naudingi, ar ne, ar, vadinasi, jų vadavaujamas šalys klesti. Nu, ir susišaukia pačius garsiausius valdovus: Musalinį, Hitlerį ir Staliną. Nu, ir tie pradeda aiškintis, ką tį anys gera nuveike. Musalinis tadu kaip tik buva pa kara su Abisiniju, nu, tai saka:

— Viešpatie, Abisinijaj gyvena pagonys, nežinau, musulmonai, kas tį, kitas religijas, anys kenkia katalikam, krikščionim, tai aš va juos dabar sutvarkiau, ir jau anys daugiau nebegatės pakinkt.

Nu, Dievas galvų pakrutina, pakrutina, nieka nesaka.

Dabar Hitleria klausia:

— Ką tu gera padarei?

Hitleris:

— Viešpatie, žydai Tava sūnų nukankina, prikalta pre kryžiaus, tai aš, keršydamas ažu Tava sūnų, juos visus dabar naikinu.

Nu, paskiau [klausia] Stalina. Atsiklaupia ant kelia:

— Viešpatie, iš Švinta Rašta skaičiau, kad myli ubagus ir beturčius, tai aš visų sava šalį ubagais ir paverčiau.

8. NE TEN SPJAUNA

Su Chruščiova atvaizdu išlaidžia pašta žinklų. Nu, ir dabar pasklinda gandas Maskvoj, kad te ženklai prie voka nelimpa gerai. Nu, tai Chruščiovas liepe labai gerų klijų pagamint, kad jau su ja atvaizdu ženklai būtų be priekaišta ir žmones negalėtų skųstis, kad nelimpa, ar ką.

Nu, ir pagamina gerų klijų, nu, ir pats Chruščiovas nuveina venan pašta skyriun patikrint, kaip čia yra. Paprašo voka, žinklų, užspjauna — nugi puikiausiai limpa. Saka:

— Dėl ka skundžiat? Teip gerai limpa.

Tai vienas taks žydelis saka:

— Вот, Никита Сергеевич, они не на ту сторону плюют.

9. BE GALVOS

Chruščiovo laikais pats Chruščiovas pajuto, kad apie jį eina labai daug anekdotų. Pasikvietė jis enkavedė viršininką ir sako:

— Kaip nori, bet kad man būtų šitas išgyvendinta!

Viršininkas pasišaukė savo žmones ir duoda komandą — sužinot, kodėl sklinda anekdotai apie Chruščiovą. Nu, bet kur daugiausia? Baruose ir restoranuose. Enkavedistai paplito po barus. Žiūri viename bare — ateina žmogus:

— Сто грамм и хрущевку.

Kitas:

— Сто пятьдесят и хрущевку.

Trečias vėl užsisakė šimtą gramų ir chruščiovką. Tas klausia:

— Jūs man pasakykit, kame reikalas — kas ta per chruščiovka? Kas ten per žuvis tokia?

— Nu, — sako, — рыба как рыба, только без головы.

10. TIKRAS TĖVAS

Viešėdamas Amerikoje, Chruščiovas gavo paršelį. Parsivežė į namus. Na, ir atidavė žmonai. Važiuoja su vežimėliu į Kremliaus sales. Ir sutinka Brežnevą. Tas klausia:

— Ką jūs čia tokį vežat?

— Nu, — sako, — **сынишка**.

Tas atkloja, pasižiūri, sako:

— **Настоящий отец**.

11. PASIKALBĖJO

Kada Chruščiovą pašalino iš posto, uždarė į namų areštą. Sėdi įsiai. Žiūri pro langą, liūdna. Žiūri, kad kiemsargis šluoja kiemą. Pamato kiemsargis Chruščiovą ir rodo kumštį:

— Vo!!!

Vieną dieną, kitą dieną... Chruščiovui atsibodo — tas parodė pirštu į smilkinį. Galų gale jis pasiskundė vyriausybei — sako:

— Ką, išmetėt, tai išmetėt, bet kam jūs mane užpjudėt sargu?

Nu, tuoj enkavedė išsikviečia tą sargą:

— Buvo žmogus, valdė, kaip sugėbėjo, — jam kumščiu grasint nereikia.

Tada tas sargas sako:

— Mieli draugai, kad jūs nesuprantat: mes, — sako, — labai maloniai pasikalbam. — Sako: — Aš jam parodžiau kumštį ir sakau: vo kaip reikėjo valdžią laikyt. O jis man sako: proto neužteko.

12. BURTAI

Vaikšto vaikšto Brežnevas po Maskvą ir susitinka čigoną.

— Na, — sako, — čigone, išburk man, pastatysiu aš komunizmą ar nepastatysiu.

Čigonas pagalvojo, pagalvojo:

— Nieko aš tau nebursiu. Duosiu tris auksinius. Nuvažiuok prie Volgos upės, mesk tu tuos auksinius į vandenį — pats sužinosi.

Nuvyko Brežnevas su savo svita prie Volgos, metė pirmą auksinį — išlenda Petras I.

— Klausyk, Petrai, ar sukursiu aš komunizmą?

— Ne, — sako Petras.

— O kodėl?

— O todėl. Kai aš Rusiją valdžiau, tai į užsienį vežiau su arkliuku, o parsiveždavau su traukiniu. Tu išveži su traukiniu, o parsiveži su arkliuku.

Brežnevas supykęs, pakratęs galvą meta antrą auksinį. Išlenda Jekaterina II — graži, rupūžė, — Brežnevui net seilė nutįso, — bet vis tiek neužmiršo, ko buvo atvažiavęs.

— Na, — sako, — Jekaterina, pasakyk, ar bus prie manęs komunizmas?

— Ne, — sako Jekaterina, — nesulaukt tau komunizmo.

— O kodėl?

— O todėl, — sako. — Kai aš valdžiau Rusiją, tai tiktai rūmuose buvo bardakas, o pas tave — visoj Tarybų Sąjungoj bardakas.

Meta trečią auksinį Brežnevas į upę — išplaukė Leninas.

— Pasakyk, — sako, — Leninai, sukursiu aš komunizmą ar nesukursiu?

— Ne, — sako Leninas.

— O kodėl?

— O todėl, kad kai aš buvau valdžioje, tai iš vagių komunistus dariau, o tu iš komunistų vagis darai.

13. EKSPERIMENTŲ ŠALIS

Skrenda Brežnevas ir kažkuris iš Amerikos prezidentų — Karteris ar Fordas, galas žino... Skrenda virš Tarybų Sąjungos. Na, Brežnevas ir komentuoja. Skrenda virš Ukrainos:

— Čia mūsų javų šalis. Visos Tarybų Sąjungos aruodas. Kasmet pusę viso derliaus gaunam iš Ukrainos. Greitai, — sako, — iš jūsų nebepirksim.

Skrenda virš Baltarusijos:

— O čia mūsų gyvulių šalis. O kokios fermos! O kokios karvės! O kiek pieno duoda! O kokios kiaulės! Greitai ir jums eksportuosim kiaulieną.

Skrenda virš Lietuvos. Sako:

— O čia mūsų eksperimentų šalis.

— O kodėl?

— O todėl, — sako. — Atėmėm mėsą, davėm šnapso — gyvena. Davėm vyno — gyvena. Kitam penkmetį duosim spirito, — pažiūrėsime, ar gyvens.

14. GERA DIRBA — Į BAM'Ą

Skrenda Brežnevas, Amerikos ir Prancūzijos prezidentai virš Rusijos. Skrenda, skrenda, žiūri — užsoko ant sparno toksai velniukas ir pjauna sparną. Jau trečdalį įpjovė. Priėjo Amerikos prezidentas ir sako:

— Velniau, velniau, skrisk tu iš čia — duosiu maišą dolerių.

Tas — ne, vis tiek pjauna.

Prancūzijos prezidentas sako:

— Leisk man pabandyt.

Priėjo, sako:

— Žinai, velniau, jeigu nuskrisi, duosiu šimtą gražiausių Prancūzijos moterų.

— Ne, — velnias sako, — turiu aš tų moterų, kiek man reikia, ir gražesnių, negu tu galvoji.

Priėjo Brežnevas, žiūrėjo, žiūrėjo, kažką sumurmėjo ir grįžo. Velnias tik šast ir nuskrido nuo sparno.

Na, sėkmingai jie ten nusileido, sugėrė po taurę šampano už tokią pavykusią kelionę, ir klausia dabar tie prezidentai:

— Klausyk, — sako, — Brežnevai, ką tu jam pažadėjai? Mes tiek žadėjom, ir jis įpjovė, įpjovė tą sparną. Būtų visai nupjovęs, o tu va atėjai, ir iš karto nuskrido.

Sako:

— Nieko nežadėjau. Pasakiau: "Хорошо работаешь, в БАМ поедишь."

15. OPERACIJA

Brežnevas paguldomas į ligoninę. Į užsienio žurnalistų klausimus, kuo vėl susirgo Brežnevas, buvo atsakyta, kad jis niekuo neserga, o jam daroma krūtinės platinimo operacija, kad tilptų ketvirtas Tarybų Sąjungos didvyrio ordinas.

16. SUMAIŠĖ

Per parodą žmogus pasikėsina į Brežnevą. Šauna, bet nepataiko. Milicininkai sučiuopę atveda į skyrių, klausia:

— Tai ko nepataikei?

Tas teisinasi:

— Kai išsitraukiau pistoletą, visi aplinkui ėmė šaukti: "Duok man! Duok man!" Ir sumaišė.

17. DRAUGAI...

Atvažiuoja Brežnevas į BAM'ą, sako mitinge kalbą:

— Draugai matrosai!

Padėjėjas pašnibžda:

— Leonidai Iljičiau, matrosų rūbai dryžuoti horizontaliai, o čia vertikalčiai...

Brežnevas pasitaiso:

— Draugai kaliniai!

18. KRISTUS PRISIKĖLĖ

Žiemą Brežnevas sunkiai susirgo ir į darbą grįžo tik Velykų rytą. Eina — CK rūmų koridoriuje pro duris išbėga darbuotojai ir jau iš tolo jam šaukia:

— Leonidai Iljičiau, pakilot iš ligos patalo!

— Leonidai Iljičiau! Kristus prisikėlė!

— Ačiū, brangieji, — sako susigraudinęs Brežnevas.

19. MATĖ IR TĄ ŽMOGŲ

Išrinko čiukčią delegatų į XXV partijos suvažiavimą. Atvykęs į Kremlių, mato didžiulį užrašą: "Viskas žmogui, viskas jo gerovei!" Čiukčius ne tik suprato, perskaitė tą užrašą, bet jis matė ir tą žmogų!

20. KAS PAAUKOS ŠIRDĮ

Vyksta XXV partijos suvažiavimas. Brežnevas skaito savo pranešimą ir staiga susigriebia už širdies. Pripuolę žmonės jį išneša. Po kiek laiko įeina Gromyka ir susijaudinusi balsu sako:

— Draugai deputatai komunistai, Leonidui Iljičiui plyšta širdis, reikia, kad kas nors iš mūsų jam paaukotų savo širdį.

Visi delegatai:

— Aš paaukosiu!

— Aš paaukosiu!

Gromyka sako:

— Bet taip sunku išrinkti. Ką čia sugalvoti? Padarysime taip: paleisime į salę baltą balandį ir užgesinsim šviesą, ir jis kam nusileis ant galvos, to širdį ir paimsim.

Paleido balandį, užgesino šviesą. Ir tamsoj girdisi:

— Štišš!

— Štiš, štiš!..

21. KAS PALAIDOS

Mirė Brežnevas. Visi liūdi, karčias ašaras lieja. Na, o laidotuvių komisija tariausi, kam patikėti tokią garbingą pareigą — Brežnevą laidot. Visi ten graibsto, stvarsto — “duokit man! duokit man!” — ten uzbekai, tadžikai, rusai, Maskva, Leningradas... Galiausiai atsistojo toks žydelis ir sako:

— Duokit mums, mes palaidosim: toks garbingas žmogus buvo.

— Ne, ne, — sako. — Jums neduosim! Užtenka, kad Kristų palaidojot — trečią dieną prisikėlė.

22. APSIRIKO

Įeina Gorbačiovas į pirtį. Visi vyrai dengiasi, kas kuo turi.

— Vyrai, negi nepažįstat?!

— Oi, mes galvojom, kad jūs su Raisa.

23. NE TELEFONINIS POKALBIS

Gorbačiovas sėdi susirūpinęs, kad nesiseka perestroika. Šauna į galvą — paskambinti Leninui, pasitarti: gal padės rasti išeitį. Paskambina, klausia:

— Vladimirai Iljičiau, sakykit, ką ne taip darau, kad mano pastangos eina perniek: gyvenimas kasdien vis blogyn ir blogyn.

— Žinai, čia ne telefoninis pokalbis, — atsakė Leninas.

24. TRUMPAS PRANEŠIMAS

“Pravdoje” pasirodo trumpas TASS'o pranešimas: “Po ilgo ir sunkaus letarginio miego atsibudo Josifas Visarionovičius Stalinas. Visi TSKP suvažiavimų delegatai nuo dvidešimto iki dvidešimt aštunto imtinai renkasi Raudonojoje aikštėje su daiktais.”

25. PRADĖSIM IŠ NAUJO

Iš Mauzoliejaus dingo Leninas. Ieškoti jo iš pragaro pasikvietė Dzeržinskį. Ieško ieško Dzeržinskis po visą pasaulį — nieko nėra. Grįžo į Kremlį, atsisėdo prie stalo ir galvoja. Žiūri — prieš jį guli telegrama. Joje parašyta: "Atvyk į Londoną. Pradėsim iš naujo. Marksas".

26. NESUPRANTA...

Istojo Čiapajevas į Sąjūdį, o Petka — į "Jedinstvą". Kilo pilietinis karas. Sąjūdis užspaudė "Jedinstvą" prie Neries. Petka šoko į upę ir plaukia. Žiūri — Čiapajevas su kulkosvaidžiu į jį taikosi.

— Эй, свои, не стреляй! — rėkia Petka.

— Po rusiškai nesuprantu, — sako Čiapajevas.

27. SIBERIJA LIETUVIŠKAI ŠNEKĖS

[Lietuvą atvažiavo Gorbis. Kažkur aikštėje sako kalbą. Gauna raštelį: "Gorbi, kalbėk lietuviškai arba bus blogai". Michailas Sergejevičius, nekreipdamas dėmesio į grasinimą, įsideda raštelį kišenėn. Po kiek laiko ateina kitas — tokio pat turinio. Šis irgi keliauja į kišenę. Trečias raštelis sako, kad jei dabar nebus paklaudyta — tikrai prastai baigsis. Gorbis ir į tai nekreipia dėmesio. Ateina ketvirtas raštelis, kur parašyta: "Atsisuk, pone prezidente: tavo Raisos jau nėra". Atsisuka — tikra tiesa: Raisos nė kvapo! Gorbis supyksta ir sako į mikrofoną:

— Jei per kelias minutes neatsiras mano žmona, visa Siberija lietuviškai šnekės!

28. IRGI GALĖSI IMTI

Ukmergiečių į LTSR Aukščiausios Tarybos deputatus iškeltas kandidatas Kazys Saja Deltuvoj susitiko su rinkėjais.

— Neduot karo veteranams jokių prekių, jokių deficitų! Jie tik grobia, griebia, neša, ima! — šaukia Saja.

Atsistojo vienas iš salėje buvusių karo dalyvių ir sako:

— Ėmiau ir imsiu: juk aš vokiečius išvariau iš Lietuvos! Kai tamsta iš Lietuvos išvarysi rusus, irgi galėsi imti.

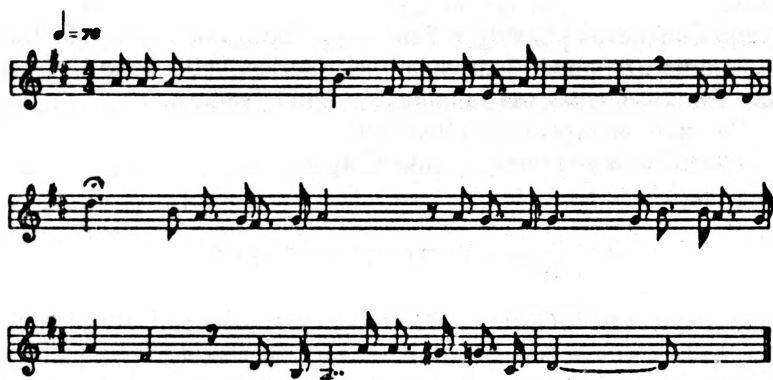
29. ABI ŠALA

Mįslė: Viena pusė šala ir kita šala. Kas?

— Abi šala.

30. DAINA HIBRIDAS

Profesorius Dvarionas savo "Žvaigždutės" tokį hibridą padainavo:

31. KOMISIJA VAIKŲ DARŽELYJE

Į vaikų darželį atvyko komisija. Komisijos pirmininkas klausia vaikus:

— Vaikučiai, ar žinote, kas tai yra kapitalizmas?

— Kaka, kaka, — šaukia vaikai, pamokyti auklėtojos.

— Gerai, vaikučiai, šaunuoliai, — pagyrė pirmininkas. — O ar žinote, kas komunizmas?

— Caca, caca, — vėl chorui atsakė vaikai.

— Bravo, vaikučiai, labai gerai! Na, gal kuris mokate gražių eilėraščių? — paklausė pirmininkas.

— Aš, — nedrąsiai pakėlė rankutę maža geltonplaukė papurusia galvute mergytė.

— Gerai, prašome pasakyti.

Mergaitė pradėjo:

— Vienas rusas, kitas rusas,

Rusų pilnas autobusas.

Nei mėsytės, nei dešrytės,

Vien raudonos vėliavytės.

Vaikučiai karštai paplojo draugei.

32. KALVIS STOJA Į PARTIJĄ

Kolūkio partorgą šaukia į rajoną, klausia jau jį:

— Kodėl, — sako, — tu nieko nedirbi? Kodėl pas tave neauga partinės eilės? Kodėl? Tu paprasčiausiai nedirbi nieko...

Tada jis, parvažiuęs namo, galvoja: "Ką čia daryt?" Pakalba jisai su kalviu. Sako:

— Rašykis tu į partiją.

Sako kalvis:

— Tai kas tį do nauda, kad aš į tą partiją rašysiuos?

— Nauda, ne nauda, tai vis: darbą tau geresnį pavesiu, ar ką.

Nu gerai, prikalba tą kalvį: eis, rašysis in partiją. Ale tada ir galvoja tas kalvis, — sako:

— Tai ką gi aš tį sakysiu?

Sako:

— Pirmiausia pradeda taip: klaus, kelintais metais revoliucija prasidėjo. Tai tu sakyk: tūkstantis devyni šimtai penktais prasidėjo, septynioliktais baigėsi. Tada klaus: kas revoliuciją sukūrė? Sakyk: Marksas ir Engelsas pradėjo, Leninas pabaigė. Nu, o trečią tai klausimą daugiausia duoda apie religiją. Tai kad tu nenusišnekėtai, tai trumpai ir aiškiai pasakyk: kol kas neaišku, mokslininkai tiria.

Gerai. Nuvažiuoja į rajoną.

Tai sako [tam partorgui]:

— Šitą kandidatą atsivežei?

— Šitą, — sako.

Tai sako:

— Kelintais metais tamsta gimęs?

— Tūkstantis devyni šimtai penktais pradėtas, septynioliktais pabaigtas.

— Ir kas tave tokį durną padarė?

— Marksas ir Engelsas pradėjo, Leninas pabaigė.

— Ar pasiutai! — sako. — Tu gi kvailys, o į partiją stoj...

— Tai neaišku, mokslininkai tiria.

33. NAMAS BE KANALIZACIJOS

Dėl projektuotojų kaltės statybininkai Maskvoje pastatė trijų aukštų namą be kanalizacijos. Miesto vykdomajam komitetui gerokai teko pasukti galvą, kaip apgyvendinti žmones. Todėl pirmame aukšte apgyvendino pensininkus, nes jiems kanalizacija nereikalinga: jie viską

išneša į poliklinikas analizams. Antrame aukšte apgyvendino studentus. Jiems kanalizacija nereikalinga: jie ir taip neturi ko valgyti. Trečiame aukšte apgyvendino vyresnybę. Šie visą gyvenimą įpratę dirbti kitiems ant galvų, — jiems taip pat kanalizacija nereikalinga.

34. AUKŠČIAUSIAS PASTATAS

- Koks pastatas Lietuvoje aukščiausias?
- Valstybės saugumo komiteto rūmai. Iš jo net Sibiras matyti.

35. BOLŠEVIKŲ PRISIĖDĖ

Skrenda velnias virš miško ir rėkia:

— Tegyvuoja Tarybų valdžia! Ura!

Pamatė jį ragana ir sako:

— Vėl bolševikų prisiėdė!

36. KĄ PRARIJO KROKODILAI

Susitiko Misisipės pakrantėje trys krokodilai ir šnekasi. Vienas sako:

— Prarijau prancūzą, tai jau trečia diena per nosį eina odekolono kvapas.

Antras sako:

— Prarijau anglą, tai nuo neilono sukietėjo viduriai.

Trečiasis sako:

— O aš prarijau rusą, tai trečia diena gamtos reikalą atlikinėju vien tik medaliais.

37. IŠMETA, KAS BRANGIAUSIA

Nu, vieną kartą susirenka užsienio reikalų ministrai į posėdį savo. Baigiasi tas visas jau posėdis, dar nutaria pasiplaukiot laivu ir atlikt iškilmingus pietus. Nu, per pietų laiką, reiškia, nutarė jie užgert kiekvienas savo tostą. Vokietys paima nuotrauką žmonos, išbučiuoja ir sako:

— Dėl bendro reikalo negaila man ir žmonos nuotraukos. — Išmeta per bortą.

Amerikietis nusiima žiedą su briliantu, išbučiuoja, sako irgi tą patį, — išmeta per bortą.

Anglas, pakėlęs tostą, išmeta milijoną svarų sterlingų.

Nu, kai atėjo eilė ruseliui, ruselis pabučiuoja savo partinį bilieta — ir per bortą.

Lietuvis išgėrė šampano taurę ir sako:

— Dėl bendro reikalo negaila man geriausio, brangiausio brolio. — Paima rusą ir išmeta per bortą.

38. DĖL KO RANKOS UŽ NUGAROS

Iškeliavo rusas pasidairyt po Pabaltijį. Po Estiją vaikščioja — abi rankos kišenėj. Atvažiavo į Latviją — viena ranka kišenėj, kita už nugaros, o Lietuvoj jau abi už nugaros.

Na, keliavo keliavo, parkeliavo jis į plačią Rusiją. Tai kiti rusai ir klausia:

— Kodėl tu taip įdomiai keliavai: Estijoje abi rankos kišenėse, Latvijoje — viena kišenėj, kita — už nugaros, o jau Lietuvoj — abi už nugaros?

— O žinot, vyrai, Estijoje — ten banditai, — sako. — Vaikštai ir laikai kišenėse suspaudęs po pistoletą, nes neaišku, iš kokio krūmo kas gali išlįsti ir ką padaryti, — sako. — Latvijoje jau truputėlį geriau šituo atžvilgiu — jau užtenka vieno pistoleto. Retsyiais gali ir į užpakalį įlįsti, tai vieną ranką už nugaros — ir saugais. O Lietuvoj... Na, o Lietuvoj — ką ten apie pistoletus! Ten žiūrėk, kad tik tai visi į užpakalį nesulįstų — tai ir laikai rankas už nugaros.

39. KAS NUŠOVĖ AMERIKONĄ

Įvyko trečiasis pasaulinis karas. Pykš pokš viskas išsproginėjo, susproginėjo — žemėj žmonių nėra. Bet ne, pasirodo, yra. Vaikšto vienoj Žemės rutulio pusėj rusas, kitoj — amerikonas. Vaikšto, vaikšto, na, ir kartą jie susitinka. Abu dega baisiausia neapykanta, abudu kaltina vienas kitą dėl šito karo pradžios ir pabaigos. Riejosi riejosi jie — ir susipyko. Galiausiai amerikonas išsitraukė pištalieta, pykš! — rusą ir nušovė. Apsisuko, eis. Staiga pasigirdo šūvis, ir amerikonas krito.

Klausimas: kas ir kaip nušovė amerikoną?

Atsakymas: iš užpakalio išlindęs lietuvis.

40. PAGALBA

Skrenda dvi bombos: tarybinė ir amerikonų. Pakeliui susitinka. Viena sako:

— Kur skrendi?

— Pas jus. O tu?

— Pas jus.

— Na, tai išgeriam po šimtą gramų susitikimo proga.

Išgėrė. Tada amerikonų bomba sako:

— Jei mes skrisim, tai ir aš, ir tu žūsime. Na, tai išgeriame mūsų mirties proga.

Išgėrė. Amerikonų bomba sako:

— Mes dar gyvos?

— Gyvos!

— Išgeriam ta proga!

Išgėrė. Tada amerikonų bomba pabalo ir sako:

— Žinai, man kažko bloga.

— Tai skrendam, aš tau namo grįžti padėsiu.

41. NETURI PINIGŲ — NESTATYK

Ateina kartą žydui laiškas, kad jisai gavo užsienyje palikimą — nu, apie aštuonis ar devynis milijonus. Nu, apsidžiaugė jis, ateina į tarybinę atitinkamą atstovybę ir klausia, kokius ten popierius reikia užpildyti ir kaip jam tuos pinigus atsiimti. Na, o ten tarybinis propagandistas jam ir sako:

— Na, kam tau tiek daug. Paimk vieną milijoną — užteks ir tau, ir tavo vaikams, o mes — šalis jauna — statome komunizmą, o pinigų nėra. Nu, padaryk tokį žygdarbį tėvynės labui.

Tas sako:

— Negaliu, reikia su Sara pasitart.

— Na, gerai, — sako, — pasitark su Sara ir rytoj ateisi, pasakysi.

Ateina žydas ant rytojaus. O tarybinis propagandistas ir klausia:

— Na, ką sakė Sara?

Žydas sako:

— Sakė: "Jeigu neturi pinigų — nereikia komunizmo statyti".

42. Į SAULĘ

Amerikonai nuskrido į Mėnulį. Rusai, norėdami užbėgti jiems už akių, nutarė skristi į Saulę.

— Bet ten bus labai karšta, — pasakė vienas iš dalyvių.

— Niekai, — atkirto kitas. — Mes skrisime naktį.

43. KO REIKĖJO MOKYTIS

Skęsta aukštaitis. Kapanojas, kapanojas. Prieina dzūkas. Klausia:

— Tai ką tu čia dirbi?

— Gi, — sako, — matai: skęstu. Gelbėk.

— Nu, ką tavo gelbėt. Leiskis į dugną, roplok — išroplosi krantan.

Pamažu pamažu, cykiai cykiai — ir išeisi.

Ateina suvalkietis. Mato — kapanojasi. Sako:

— Ką tu čia veiki?

— Skęstu.

— A tai kur rūbus padėjai?

Ateina žemaitis.

— Kon tu čia veiki?

— Skęstu, gelbėk.

— A ruskā muoki?

— Moku.

— Reikėjo plaukt mokytis, o ne ruskā.

44. KĄ VALGO KAIMYNAS

Šio amžiaus penktas dešimtmetis. Saugume pasigirsta skambutis:

— KGB? Mano kaimynas kasdien valgo juoduosius ikrus. Pasidomėkite!

Septintas dešimtmetis. Pasigirsta skambutis:

— KGB? Mano kaimynas kasdien valgo mėsą. Pasidomėkite!

Devintas dešimtmetis. Skambutis:

— KGB? Mano kaimynas kasdien valgo. Pasidomėkite!

45. LAUKITE

Dvylikti perestroikės metai. Kažką už sienos kaimynas valgo. O ragelyje atsiliepia:

— Laukite. Atvažiuojam.

46. BLOKADA

— Kuo skiriasi socialistinė blokada nuo fašistinės?

— Fašistinė blokada — badauja tie, kuriuos blokuoja, socialistinė — tie, kurie blokuoja.

PAAIŠKINIMAI

1. Telsybės nebėra. — P. Antanas Česnulevičius, 67 m. U. K. Aleksynas. LTR 5931(5).
2. Praradimas. — P. U. Giedrius Dringelis, LTR 5926(145).
3. Nelaimė. — P. Artūras Litvaitis, 24 m. U. G. Dringelis. LTR 5926(155).
4. Kokios tautybės. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(136).
5. Kas valdys pasaulį. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(1).
6. Kai praregėjo. — P. Kazimieras Eigminas, 61 m. U. R. Buivydaite. LTR 5925(5).
7. Ką gero nuveikė. — P. Kazimieras Eigminas (žr. Nr. 6). LTR 5925(6).
8. Ne ten spjauna. — P. Kazimieras Eigminas (žr. Nr. 6). LTR 5925(12).
9. Be galvos. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(1).
10. Tikras tėvas. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(17).
11. Pasikalbėjo. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(19).
12. Burtai. — P. Alvydas Valenta, 27 m. U. R. Buivydaite. LTR 5925(91).
13. Eksperimentų šalis. — P. Alvydas Valenta (žr. 12). LTR 5925(88).
14. Gerai dirba — į BAM'ą. — P. Alvydas Valenta (žr. Nr. 12). LTR 5925(94).
15. Operacija. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(117).
16. Sumaišė. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(135).
17. Draugai... — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(115).
18. Kristus prisikėlė. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(116).
19. Matė ir tą žuogę. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(60).
20. Kas paaukos širdį. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(67).
21. Kas palaidos. — P. Alvydas Valenta (žr. Nr. 12). LTR 5925(92).
22. Apsiriko. — P. Artūras Jonkus, 23 m. U. R. Buivydaite. LTR 5925(84).
23. Ne telefoninis pokalbis. — P. U. Kostas Aleksynas, 55 m. LTR 5931(263).
24. Trumpas pranešimas. — P. U. Giedrius Dringelis (žr. Nr. 2). LTR 5926(78).
25. Pradėsim iš naujo. — P. Audrė Kaminskaitė, 20 m. U. K. Aleksynas. LTR 5931(211).
26. Nesupranta... — P. Gintaras Plytnikas, 21 m. U. K. Aleksynas. LTR 5931(266).
27. Siberija lietuviams šnekės. — P. Gintaras Plytnikas (žr. Nr. 26). LTR 5931(267).
28. Irgi galėsi imti. — P. Vanda Rudavičiūtė, 55 m., gyv. Ukmergėje. U. K. Aleksynas. LTR 5931(224).

29. Abi šala. — P. Alvydas Valenta (žr. Nr. 12). LTR 5925(144).
30. Daina hibridas. — P. Algimantas Lopas, 62 m. U. K. Aleksynas. Melodiją iš magnetinės juostos šifravo Ž. Ramoskaitė. LTR 5931(247).
31. Komistija vaikų darželyje. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(3).
32. Kalvis stoja į partiją. — P. Antanas Kurapka, 63 m., gyv. Žvyrynų k., Balbieriškio apyl., Prienų raj. U. K. Aleksynas, M. Karūnienė. LTR 6054(72).
33. Namas be kanalizacijos. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(9).
34. Aukščiausias pastatas. — P. Vanda Rudavičiūtė (žr. Nr. 28). LTR 5931(219).
35. Bolševikų prisiėdė. — P. Audrė Kaminskaitė (žr. Nr. 25). LTR 5931(208).
36. Ką prarijo krokodilas. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(4).
37. Išmeta, kas brangiausia. — P. Romas Montvydas, 52 m., gyv. Prienuose. U. K. Aleksynas, M. Karūnienė. LTR 6054(74).
38. Dėl ko rankos už nugaros. — P. Alvydas Valenta (žr. Nr. 12). LTR 5925(89).
39. Kas nušovė amerikoną. — P. Alvydas Valenta (žr. Nr. 12). LTR 5925(93).
40. Pagalba. — P. Linutė Dringelytė, 14 m. U. G. Dringelis. LTR 5926(28).
41. Neturipinių — nestatyk. — P. Matas Dringelis, 50 m. U. G. Dringelis. LTR 5926(34).
42. Įsėulė. — P. Antanas Česnulevičius (žr. Nr. 1). LTR 5931(12).
43. Ko reikėjo mokyti. — P. Petras Kvedaras, 51 m. U. K. Aleksynas. LTR 5931(250).
44. Ką valgo kaimynas. — P. U. Kostas Aleksynas (žr. Nr. 23). LTR 5931(265).
45. Laukite. — P. Vytautas Gendvilas, 28 m. U. R. Buivydaitė. LTR 5925(157).
46. Blokada. — U. P. Krikščūnas. LTR 5922(266).

FROM POLITICAL ANECDOTES

Compiled by REGINA BUIVYDAITĖ

Summary

In 1990 in Vilnius an expedition was organized by the Folklore Department. A great amount of anecdotes, among them not a few political ones, were collected then. Part of the collected material including 46 anecdotes has been published here.